

57. L I C H - 3.7.2008
VALDERON

DNES

ČTVRTEK 3. ČERVENCE

KAMENNÝ HOST

Závěsné divadlo, Jičín
Divadlo Karla Pippicha v 15 a 18.30 hodin

SLEČNA ANNIE

K. Trmačová, Hradec Králové

CAMIADA

LS Vlastislav, Hradec Králové
DKP malá scéna v 11, 14 a 16 hodin

HOTEL BERÁNEK

aneb POZOR ZA DVEŘMI JE VLK

LS Střípek, Plzeň
MED v 11, 14 a 16 hodin

INDIVIDUÁLNÍ VÝSTUPY S LOUTKOU

různé soubory (Doplňkový program)
MASH v 10, 15 a 17 hodin

BRAN

Letní scéna – Resselovo náměstí v 19 hodin

VEŘEJNÁ ROZPRAVA

Klub ve 20 hodin

LOUTKÁŘSKÝ BÁL

Restaurace Modrá hvězda ve 22 hodin

ZÍTRA

PÁTEK 4. ČERVENCE

BEZHLAVÝ RYTÍŘ

LS Opal, Opava
DKP malá scéna v 11, 14 a 16 hodin

O MUŽI, KTERÝ POČÍTAL ŠÍŠKY

LS Spolu, ale každý sám, Jaroměř

NA POČÁTKU VĚKŮ

LS Topirambury, Praha
MED v 11, 14 a 16 hodin

LOUTKÁŘSKÁ POUŤ

S VYHLÁŠENÍM VÝSLEDKŮ

57. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI

u Divadla Karla Pippicha

trh lidových řemeslníků 15 – 20 hodin

CIRCO DE MADERA

u Divadla K. Pippicha v 16.30 hodin

8 - POLIB PRDEL KOSŮM

Divadlo Karla Pippicha v 19 hodin

OFICIÁLNÍ ZAKONČENÍ FESTIVALU

s předáním cen a účastnických listů
před divadlem K. Pippicha ve 20 hodin

MŇÁGA A ŽDORP

před Divadlem Karla Pippicha po předání cen

57

MĚNÍ SE ČAS!!!!!!

Nikoli z letního na červencový, ale čas Kamenného hosta Závěsného divadla Jičín. V případě druhého představení se posouvá o půl hodiny, tedy na 18.30. První představení začíná přesně podle programů, tedy v 15 hodin.

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ NA PŘEHLÍDKU...

... vyhláší NIPOS ARTAMA: hledá se místo a spoluorganizátor celostátní přehlídky studentského divadla. Více na www.nipos-mk.cz, zájemci se mohou obracet také na tel. 221 507 974.

PUBLIKACE

Kdo nechodí na diskuse do klubu, ten neví, že je možné v tomto přísáti zakoupit nejruznější zajímavé a užitečné publikace, které se týkají loutkového divadla nebo dramatické výchovy. Doporučujeme se přijít podívat, zalistovat, případně i zakoupit!

PREZENTACE SEMINÁŘŮ V PÁTEK UŽ OD 9 HODIN!

Ve velkém sále Divadla K. Pippicha se v následujícím pořadí představí semináře: S, H, Z, M, P, J, L, T. Po skončení následují ukázky ze semináře D (Klub) a O (pravý boční vchod vedle redakce). Semináře F a D budou mít prezentaci v okolí divadla.

POZOR ↑↓ POHOV

rozhovor...

Vetřelec na Loutkářské Chrudimi

Inspirativní představení přivezla na LCH herečka Divadla Na Zábradlí a členka Buchet a loutek Kristina Mažeráková. V rozhovoru popisuje okolnosti, za jakých se Vetřelec vloni zrodil.

Bylo to v baru Divadla Na Zábradlí. Jirka Adámek (režisér) za mnou přišel, že jsem jediná, kdo by mohl jít do takového šíleného projektu. Herec kontra loutka v životní velikosti. Oslovili jsme našeho kamaráda Roberta Smolíka, scénografa, který tu loutku vymyslel a vyrobil. No a pak jsme se scházeli u bílého a červeného vína a vymýšleli jsme, jak a co by to mohlo být. Je pravda, že od prvotních nápadů se výsledek hodně liší. Vycházeli jsme totiž z technologie loutky, z toho co

LOUTKOVÉ PRÁZDNINY

TÁBOR S LOUTKAMI

Letní tábor pro děti ve věku od 8 do 13 let, které baví kreslit a vytvářet loutky (a také s nimi hrát), pořádá pražský klub Klamovka. A to v době od 12. do 20. července v Hartmanicích u Sušice. Tedy na Šumavě. Bydlí se v chatkách, divadlo se bude hrát na hradě Rábí a volná místa ještě jsou (cena je 2500 korun). Podrobnosti najdete v oknech redakce.

A DALŠÍ A DALŠÍ FESTIVALY

16. ročník Divadla v trávě na nás čeká v Sudoměřicích od 25. do 27. července. Program začíná v pátek v 17 hodin. Pokud se chcete podívat, kdo bude v Sudoměřicích hrát, program visí v redakčním okně.

umí a neumí. Zkoušeli jsme různé etudy, situace a podle toho jsme vymýšleli děj.

Když se vrátíte na úplný začátek, jak se vám jevílo téma, kterým se inscenace zabývá? Je to žena tvář v tvář sama sobě? Nebo jak si ho pro sebe interpretujete?

Pro mě je to jednak samota, boj s vlastními hlasy, boj sám se sebou. Což asi začíná každý z nás. Zajímavé jsou v tomhle směru reakce diváků. Víc na to chodí holky nebo ženy. Nějak si v tom každá nachází svůj příběh a svoje téma. Chlapů chodí méně a většinou řeknou „nic moc, ale dobrý“. Když se s nima člověk potom baví, tak si tam svoje taky najdou. Kromě těch věcí, které jsme hledali uvnitř, to pro mě byla podstatná

profesní výzva.

Já jsem studovala loutkárnou a zajímavá věc je, že člověka, já nevím po kolika letech, zase znova překvapí, že když člověk vezme do ruky (to je jedno co, třeba kus hadru) a začne s ním hýbat, tak on fakt ožívne. Pro mě je to pořád fascinující.

Jak vnímáte při Vetřelcovi publikum?

No já myslím, že i pro publikum je těžké strávit pomalu plynoucí čas. Že žijeme v době, která nám tohle vlastně skoro neumožňuje. Sedět a dívat se na něco, co má pomalé tempo. Myslím, že i pro mě bylo nejtěžší ustát to. A žít jenom tou vnitřní energií, ne tou vnější. Poznám to i na divácích, že než na to přistoupí, chvíli to trvá. Ale když se to povede, tak to potom za to stojí.

Ptala se Kuna.

řece jen už gravitace LCH doléhá na víčka, na jazyky necitelné z překouření, z panáků, z tláskání věcmi, které by nás běžně nenapadlo vzít do pusy, nebo alespoň ne tak rychle po sobě. Doléhá na nohy přesezené a přestáté, na těžce zkušeny sicflajš. Myšlenky zvolňují tempo, hladina chápavosti se snižuje, soustředění se rozostřuje. Ale pořád v různých stupních citlivosti vnímáme: třeba Hugouny, jak piknikují v náhonu, přátele a známé, které jsme potkali poprvé až po třech dnech, kdy se potácíme mezi sály a míjíme se. Radujeme se z čekanych i nečekanych večírků (redakce vzhledem k uzávěrci z ranírků). Dochází nám někdy slova, ale snad ne dech. Ještě dva dny! Ještě dva dny...

Kosa

HISTORIA CHRUDIMSKÁ

v níž se vypisuje počátek města Chrudimě,

jehož také zkáza a zase poznovu vystavení a všelikých věcí v něm zběhlých.

Z rozličných starých historických kněh shledaná a v jeden pořádek uvedená a sepsaná ode mne Jozefa Ceregetiho, vlastence a souseda tohoto královského, věnného a krajského města Chrudimě. Léta Páně MDCCCLXXI

2. Co jest se dále paměti hodného v městě Chrudimi zběhlo.

Léta Páně 1055 Břetislav kníže české, chtěje na Moravu odjeti, přijel do Chrudimě, a tu se rozemohl na palčivou zimnici, a vida že již umřítí musí, povolal svých dvořanův k sobě, a jim přikázal, aby knížectví českého po smrti jeho mezi syny nerozdělovali, ale aby vždy nejstarší z nich knížetem byl. Načež hned Spytihněva, nejstaršího syna svého, za živobytí za kníže české vyhlásil: a mezi jiné syny zemi Moravskou rozdělil, však ale nemoc jeho čím dále tím více se rozmáhala, a on vida, že živ nezůstane, všechny věci spořádal a potom složiv ruce a nohy své, v Chrudimi také dne dvacátého devátého prasince umřel.

Odtud pak do Prahy byl přivezen a v kostele svatého Víta poctivě pochován. Potom Spytihněv jakž na knížectví dosedl, Němcův nenáviděje, všem jim z Čech vyjiti rozkázal, i také vlastní máter svou (daje jí co věna jejího bylo) z země vypravil. Potom nejpřednější z panstva a rytířstva moravského

před sebe do Chrudimě obeslal, jichž bylo tři sta, za jména je jmenujíc, a kdož by koliv nepřišel, že má hlavu ztratiti. I přijeli jsou bez meškání a položili se u Chrudimě na Šarlaji, a odtud jeli do města a tu knížete očekávali.

Následujícího pak dne přijel kníže Spytihněv z Prahy, proti němuž oni vyšli až na pole, kteréž slove Skřivani pole, jej poctivě vítali, štestí, dlouhé zdraví i panování mu všichni vinšovali, ale on hněv v sobě tajil, že jsou proti němu dále nevyšli, bera sobě za příčinu, že od knížectví českého odpadnouti chtěli.

Potom vejda do Chrudimě poručil ty pány zjímati a svázané je rozeslal po městech českých do vězení, prikazujíc aby jich dobře ostříhali, koně pak jejich i zbroj mezi své služebníky rozdal. A pak když se lid český sjel u Chrudimě, Spytihněv s ním ihned do Moravy vtrhl, kteréhož nechtěje dočekatí bratr jeho pan holomoucký do Uher před ním ustoupil.

valderon
šátrá
radi
poučuje

Blanka:

Má Valderon rád slova?

Valderon:

Valderon JE slovo.

2

3

:krajské doroty:

Vlastislav JV Hradec Králové

Camiáda

Veronika Dvořáková s Janou Kralovou nastudovaly tři hříčky P. H. Camiho – Dramata v paláci Borgiů, Opilcovo dítě, Zázrak lásky - v úpravě a režii Jiřího Polehni. Zahrály je maňásky (výroba prý všichni tři společně) na paravánu, kde je ústředním bodem scény postel a propojily cedulemi s názvy jednotlivých hříček prezentovanými před paravánem. Grotesknost maňásků a způsob razantní práce s nimi odpovídá charakteru předlohy. Výborná a do detailu propracovaná je práce maňásků s rekvizitami (za všechny jmenujme například práci s polštářem na posteli, srolování kůže stažené z jedné z postav v první hříčce, rovnání deky, zabíjení opilec bleskem a vysypání popela, který po něm zbyl v hříčce druhé - a tak dále).

Stejně kvalitní je i hlasová interpretace postav, odpovídající zvukový doprovod a adekvátní temporytmus. Výsledkem je pak svižný a zábavný celek.

Alena Exnarová

Závěsné divadlo Jičín

A.S.Puškin – Robert Smolík:
Kamenný host

Závěsné divadlo je činoherní soubor, jehož malá část se pod vedením Roberta Smolíka zapojila do přípravy této inscenace, v níž využila nejen svých hereckých a hudebních zkušeností, ale i výrazových prostředků loutkového divadla. Na scéně je postavena velká konstrukce, která se stává hlavním dějištěm příběhu o Donu Juanovi. Přicházejí herci v tmavých kostýmech, hrají na hudební nástroje dlouhou úvodní skladbu. Poté se stáhnou do pozadí a postupně podle potřeby vstupují na konstrukci, aby loutkami ztvárnili jednotlivé postavy příběhu.

Marionety na drátě (autor Pavel Skorkovský) jsou voděny odkrytě a soustředěně a stejně jako je herci, kteří právě nehrají s loutkou, doprovázejí zvukovým a hudebním plánem, pomáhají loutce tam, kde sama už nemůže určitou situaci přesvědčivě ztvárnit. Tak je nádherně udělán například souboj, kdy se loutky vznášejí prostorem a zabývají celý hrací prostor. Představení se vyznačuje přesností provedení jednotlivých situací a odpovídajícím temporytmem - snad by jen ještě prospělo režijně výraznější vyřešení konce. Závěrečná hudební skladba je zbytečně dlouhá a přispívá k odplynutí příběhu poněkud do ztracena. Přes tuto připomínku jde ale rozhodně o inscenaci nadprůměrnou, zajímavou a inspirativní.

Alena Exnarová

Střípek Plzeň

Ivana Faitlová podle Františka Kasky: Hotel Beránek nebo Pozor za dveřmi je vlk

Střípek hrál na krajské přehlídce ve svém divadélku novou autorskou hru vedoucí souboru Ivany Faitlové a členy Střípku Františka Kasky „Hotel Beránek“. Tedy příběh o neposlušných jehňátkách, vlčích a příliš zaměstnané babičce, která nakonec přijde na to, že by si pro svá vnoučata měla udělat čas. Inscenace se na přehlídce představila krátce po premiéře a čerstvost kusu byla znát. Text je nabídný „ovčímí“ vtipky, někdy se ale vleče, zbytečně vysvětluje, zdržuje spád děje a říká si o škrty. Problematické jsou i sborové výstupy vypravěčů, které nepůsobí přirozeně a dále zdržují, někdy i komentováním příběhu, jehož může být divák svědkem v akci. Soubor si po počátečních problémech nakonec vyrobil výpravu i loutky sám pod vedením Ivany Faitlové. Přesto dokázal vytvořit několik zajímavých hracích prostorů, jejich další možnosti herci jistě ještě objeví. Diskutabilní je materiál použitý na loutky – maňásky. Maňasové si říkají o akčnost a údernost, ale měkké a poddajné provedení loutky zpomalilo a propůjčilo jim někdy i nechtěnou nemotornost. Materiál vadil zvláště v případě vlčích předátorů s papírovými zuby, které příliš velký pocit ohrožení nezbuzovaly. Přese všechny připomínky nabídl Střípek celistvou a zábavnou inscenaci.

Petra Kosová, Marie Černíková, Jakub Doubrava

Trmačová, Hradec Králové

Kamila Trmačová: Slečna Annie

Kamila Trmačová se v loňském roce nadchla pro břichomluvectví, pořídila si loutku - manekýna holčičky Annie z USA, od podzimu si s ní hraje a připravila krátké autorské představení, v níž svoji malou kamarádku seznamuje s publikem a ta jí přitom trojí malé schválnosti. Loutkoherečka v přesných a ostrých střizích výborně odděluje sebe od postavy Annie, takže se zdá, že tato půvabná a trochu neposlušná holčička žije na scéně svým vlastním životem. Jde o způsob loutkoherecké práce, který jsme měli možnost obdivovat v představení Edoarda Da Paiva-Souzy při jeho hostování na LCH a který u nás není příliš rozšířený. K. Trmačová v něm dosáhla vysoké kvality.

Alena Exnarová

4

LS Na holou HOŘOVICE Nádherný letní den

Tenhle Charms

Jedním z mála „sovětských“ beletristů, kteří u nás vzbudili širší pozornost po listopadu 1989, je Daniil Charms (1905 - 1942). I Rusko jej dlouho znalo jen jako autora knížek pro děti, jejichž psaním se pokoušel uživit. Na texty z pozůstalosti, dnes tak obdivované, upozornil sice už v šedesátých letech Anatolij Alexandrov, knižní výbor však v Rusku vyšel až roku 1988.

U nás knižní vydávání Charmse zahájil soubor krátkých drastických grotesek s delší povídkou Stařena, který nakladatelství Volvox Globator vydalo pod názvem Sen. Reprezentativní výbor z veškeré jeho tvorby s názvem Dobytku smíchu netřeba pak roku 1994 vyšel u Arga . . .

Včerejší představení souboru NA HOLOU vyvolalo z jedné strany spokojenost s tímto pojetím „zdívaldelnění“ Charmse a na druhé straně nevoli. Obecně si myslím, že tak to musí být – buď se vám to líbí anebo ne. Nejsem zastáncem dvoj-dojmů, které v podstatě nefikají ani jedno z toho. Oproti tzv. „plutí nad vodami“ si NA HOLOU zvolili živočišně syrový klíč jevištní realizace jeho textů. Byl to jakýsi výjev z reality vesnice. Věci tím pádem nekomplikovali, ale přímo je předváděli. Oproti jiným jevištním realizacím textů Charmse, které jsem mohla doposud vidět - a které v podstatě mnoho naznačovali, ale vlastně to nemělo hlavu ani patu - mi tenhle klíč přišel dobrý. (A to nejsem zastáncem doslovnosti na divadle). V NÁDHERNÉM LETNÍM DNI byl pro mě prostě „elementární grunt“ a to například z hlediska herecké složky - herci hrají na co stačí, jejich herectví má energii, dokážou na jevišti prostě jen „být.“ Nemůžu si pomoci, ale tenhle CHARMS byl pro mě příjemným osvěžením. A záměrně používám označení TENHLE CHARMS, protože existuje nespočet mnoho názorů a „vizi“ jak Charmse inscenovat a vůbec jak jeho texty vnímat. Stejně jako existuje nespočet názorů na to, jak vůbec divadlo „dělat.“ Mé „psaní“ může vyhovovat těmu „čtení.“ Jedná se vždy o osobní výpověď inscenátora nebo tě či oně skupiny lidí. Sama si vzpomínám na diskusi po jednom z mých představení. Jeden názor říkal, že v tom není nic z toho „co chtěl autor říct.“ Nic z jeho „poetiky“ a druhý zas „tohle je přesně ono, to je jeho styl, přesně jste vystihla autora.“

5

Ještě že „dál psát nebudu, není už o čem, navíc mi došel v kalamári inkoust“ (Daniil Charms)
Petra Tejnorová

Úhlednost ve způsobu

hry na nástroje i v hudebním aranžmá v tu chvíli trochu zapomeňte. Naučit se „syrovost“ v hudebním výrazu a pak ji jako takovou spolehlivě interpretovat, je dost obtížné. Přivoníte možná více k ruštině tak jak ji tam máte. Mám na mysli zvuk, frázování, textu v písních především. Muzika a její interpreti na divadle-tedy herci- mají velkou výrazovou i významovou moc. Představy a mezihry ve vaší inscenaci nemusí probíhat vždy na stejném hudebním aranžmá. I nástroj v muzice se může stát indifferetní postavou.

Vratislav Šrámek

Scénograf není

jen ten, kdo postaví krivý dům s nádražním světlem, plot nebo vymodeluje loutky. Přemýšlí a tvoří výtvarnou metaforu, ať už je pak její věcná podoba rekvizita, kus kostýmu, maska nebo jiná. A tady byly jednotlivé výtvarné prvky vtipnými a s divákem na první signál komunikujícími obrazy. Surrealismus, černá groteska, symbolismus, bylo tam všechno, co Charms Středoevropanovi výtvarně asocije. Syrovost svícení. Skvělé Děti – matřošky, Chuj – čas, Školitel svazáků jako portrét na rudé praporovně, Kříže a jeden otazník mezi, Můj otec v rámu... fungovala i ta kolážová různost. Scénografie vypovídala, akčně hrála, mnohdy jen sama o sobě, aby pak dala prostor dalším složkám, ale ty nikdy nepřebíjela. Možná jen divčí kostýmy mohly být malinko střidmější ve folklorních detailech nebo jako u kluků prostrádané z více sociálních vrstev a prostředí.

Inera Marečková

Diskuse

Soubor Na holou působí v Hořovicích třetím rokem a za tu dobu podle některých svědků určil podstatný kus cesty. Jejich Charms rozdělil diskutující na zastánce a odpůrce shlédnuté inscenace. Odpůrcům chyběla v představení jednotní linka nebo ústřední téma neuspokojila je fragmentaristní a estrádnost pojetí. Porotu údajně představení osvěžilo, souboru se podařilo převést epickou předlohu do divadelního tvaru. Diskutéři ocenili energické nasazení, které se přenášelo přes rampu, a prostě je pobavilo. Představení nabídlo Charmse v elementárním pojetí, což některým vyhovovalo, jiným připadalo příliš úzké. Pokud jde o herectví, souboru bylo doporučeno, aby propracoval a lépe vystavěl typy a situace. Neměl by spoléhat pouze na kouzlo insititostí, protože ta někdy je, jindy není a dlouhodobě se na tom stavět nedá. Soubor v závěru počkoval za všechny připomínky a názory. Protože divadlo děláji spíš intuitivně, je pro ně účast na LCH podstatná a informace vyplývající z diskuse cenné.

(kun)

LS Krab

PRAHA

Tučňákův výlet

Diskuse

Souhrnem se několik diskutujících shodlo, že je bavilo přibližně prvních pět deset minut představení. Byly naplněné skutečně povedenými nápady, loutkovými akcemi. Zazněla výhrada k možná příliš afektovanému způsobu herectví. Po vtipném úvodu dějovost ustoupila pouhým verbálním informacím a ukázala se zásadní slabina představení - příběh nebyl dramaticky nosný a vystavět na něm 45 minutové představení se ukázalo jako nadlidský úkol. Inscenace bytlně dlouhými písněmi, které se navíc podle mnohých k představení nehodily nebo byly zbytečné. Několik diskutujících se nicméně shodlo na tom, že dětem do tří let vyhovuje tato forma představení, která nabízí spíš sled krátkých scének, řetězení situací bez ambicí na vyprávění souvislého příběhu.

Navíc délka představení je v podstatě praktickým kompromisem, protože po takto dlouhých představeních jednoduše je popotává (např. v mateřských školách).

(kun)

Po úvodní písni,

kteřá se ukáže být v průběhu inscenace hlavním zvukovým (barevným) a po různých proměnách i hudebním charakterem (materiálem) protagonistky rozehrávají příběh vynikající animací loutek. Hra postaviček, „tučí-baf-omdlím“, nádherně připomíná průzračné hry Inuitů (katají). V následujícím průběhu inscenace střídají hru za i před paravánem, v obou případech s animací loutek, hrou na akordeon v roli scénické hudby a zpěvem písní. Ve finále se ukazuje, že jednoduchost příběhu nevystačí na potřebnou délku představení-tak jak je z hlediska provozního (komerčního) užití požadována. Cesta, kterou si inscenátorky k naplnění tohoto, svým způsobem tvrdého požadavku, vybraly, bohužel přináší velkou verbalisaci na místo divadelnosti - více popisů, vypravování

Čepice jako

výchozí forma úplně všech vystupujících postav byla na počátku hry divákům zdůvodněná nutností dobře se vybavit do mrazu Jižního pólu. Tučňáci, loutky z kulichů, mají fór i možnosti groteskní animace dokonale a vtipně využité. Dál byla tahle čepicová forma postupně víc a víc jen mechanickým opakováním a někde už zase jen kostýmním doplňkem hlavy herečky. Snad jen proto, že se pro tuhle čepicovou formu jednou rozhodly. V těch chvílích jsem moc nevěděla, jestli vidím páva nebo zpěvačku šantánu, sovu nebo babičku Karkulky, protože mi scházelo pojmenování pohybem... Kdyby v tu chvíli byla čapka pomyslnou maskou toho zvířete, v řádu věcí a vztahu k loutkám tučňáků se orientují lépe. I tak by pro paní Rampouchovou a Ledovou zbylo prostoru dost a dost. Bylo to prostě ledabylé a nepřesné. Z výpravy na mne celkově trčí snaha s minimálními finančními prostředky, ale ne zrovna vybranou estetikou dosáhnout co největšího zhodnocení. Chápu, že je to chlebovka, ale stačí Vám to? Snad byste si mohly dovolit spolupráci s výtvarníkem jako investici do svého podnikání.

Irena Marečková

6

a zpívání, než stejně bravurního rozehráni animáčích i slovních nápadů, které se jim v jednotlivých situacích daří objevit, vytvořit. Jako druhý problém, a to dramaturgický, se jeví nejasnost vztahu dvou živých postav - pí. Ledové a Rampouchové k postavičkám tučňáků, zvláště pak hlavního hrdiny, který se ocitl v tepalých krajích, naučil se tomu co uměl jeho bratr, ba více, naučil se číst, a to vše ho málem stálo život. Inscenaci by, dle mého pocitu, více vyhovovala divadelnost než slovní zahlcování příběhu. Myslím si, že děti, napříč věkovým spektrem, jsou vnímavější ke koukání a blbnutí v dobrém slova smyslu (viz. výborná animace z úvodu a krásné nápady v průběhu inscenace), než k vemlouvavému a v hereckém projevu trochu podbizivému vysvětlování a znázorňování. Za krásný začátek a nápady díky.

Vratislav Šrámek

LS Moje pětka

JAROMĚŘ

Chudý a veselý

Zpracování morality

Jarka Holasová se pokusila se souborem dětí 6. a 7. třídy ZŠ o divadelní zpracování morality Veselá chudoba ze sbírky Nejstarší české pohádky. Příběh textové předlohy je natolik jednoduchý, že bylo nutné doplnit ho o konkrétní situace, rozšířit ho dějem, který by pomohl divadelními prostředky sdělit jeho silné téma. Otázkou je, nakolik se podařilo tento úkol splnit. Už úvodní obrazy pojednávající život lakomého boháče a jeho tří dcer sice vnášejí do hry konkrétní materiál, akcentují ale vedlejší motivy, které přímo nesměřují k tématu příběhu a jeho pointě a mohou diváka zavést na falešnou stopu. Důležitý kontrast chmurného světa starostlivého boháče a šťastného a veselého

světa chudáka je přítomen spíš v podobě pouhé statické ilustrace. Civilně oblečený houslista nás dokola opakovanou melodií a spokojeným výrazem obličje nedokáže přesvědčit o tom, že právě život v chudobě nám přinese bezstarostnost a štěstí. Závěrečný obraz, kde se poučený boháč zbaví svého majetku a odchází s chudákem od svých dcer, pak působí chť nechtě poněkud plakátově. Přes tyto problémy ale řada diváků odcházela z představení z příjemným zážitkem pramenícím zejména z vynikajících loutkohereckých výkonů. Děti dokázaly výborně zvládnout techniku vedení a naplnit hru přesvědčivým a živým jednáním prostřednictvím loutky.

Jakub Hulák

Šikovní houslista,

neboj se a rozehrej se více. Muzikou toho jde tolik říct a na divadle dvojnásob. Ta milá hudbička se pak stává smutnější a smutnější a příběhu už pak nesvědčí.

Vratislav Šrámek

Diskuse

Představení působilo podle řady diskutérů v zásadě příjemně. Děti dokázaly ve srovnání s ostatními představeními na letošní LCH dobře pracovat s loutkou. Typ loutek byl vybrán skvěle, konstrukce loutek dětem vyhovovala, vytažovací ruce loutek posilovaly téma chamtivosti. Problémem inscenace podle mnohých spočíval v dramaturgii. Předloha jako krátká jednoduchá moralita nenabízela mnoho k dramatickému ztvárnění. Možná i proto se podle názoru mnohých rozehrávaly spíše okrajové vedlejší motivy, což bylo na úkor jasné dramatické stavby. Kontrast dvou světů (boháče a chudáka) nevyzněl, vztahy mezi postavami nebyly jasné artikulované. Po hudební stránce by se hodilo rozvíněnou ústřední téma, popř. zvolit pro veselého muzikanta nějaké veselější, akcentovat např. dynamicky některé ústřední momenty, využívat gradaci atp.

(kun)

Velmi jsem ocenila

herecký projev s loutkou a přes ni i báječnou partnerskou souhru. Kontakt, výraz, využití věrohodného napodobivého pohybu a na druhé straně kontrast ve zdůraznění hadrovosti panáků. Například při radostném házení s nimi nebo při expresivních gestech natažených hrabivých rukou. Hadroví panáci jsou blízko první hře dětí s panenkou mezi sebou a tak zvolená technologie byla šťastná a přirozená pro další modelování postav.

Irena Marečková

SEMÍNÁŘE:

Seminář pro náctileté: Očima loutek Den samoty... v krajině hradu Rabštejna

Když se podívám kolem sebe, tak vidím porušené stromy, kolikrát nejsou jen staré a suché, ale i nové, zdravé stromy. Kolikrát se to vytrhlo i s kořeny, občas se odloupila kůra, což se moc často nestává. Moje loutka ráda rozhodně není, i když se ze dřeva vyrábí papír a z něho další loutky.

Anička

Petr

Samota a úzkost je u lidí i u loutek. Zacíti a uvidí tu jednu vadu na kráse, ale tu krásu nemyslím lidskou, ale krásu přírody. Tu a tam přijdou pohromy a přírodní katastrofy. Jak jim zabránit? Nikdo neví.

Loutka taky žije, ale ve vlastním světě. Nikdo neví, co si myslí, co jí říká srdce, co jí bolí. Teda ještě nějaké srdce má. NIKDO NEVÍ! Ale kdo jediný to ví, to je ona sama. Přišli jsme viděli jsme, zhroutilí jsme se (trochu) hrůzou tou, co se všechno může stát.

Nikča

Samota = úzkost
Je tu klid je tu krásně
jenom ze stromů skácených
mi naskakuje husí kůže
a z lípových polomů
mrázci dvojnásobně

Pepa

Příroda

Byl jeden kraj zpustošený větrem
a to se tam nejezdilo metrem.
Byly tam vyvrácené stromy
a nikde žádné domy.
Já u srdce cítil žal,
Vždyť my všichni matku přírodu máme rádi
není ani úmyslu za něco ji dáti.

Tomáš

Trochu smutno, úzko
stačí zavřít oči a otevřít uši
/a jen tak chvilku být/
vše je, zdá se, v pořádku
slunce, klid
spokojenost

Pavla

Ráda se procházím mezi stromy v lese a poslouchám šveholení ptáčků, a ačkoliv je kolem tolik spadáných, zvadlých, smutných stromů, je mi tu docela dobře a příjemně.

Sára

Sedím pod větvemi stojících stromů
a koukám se na větve stromů spadlých.

Sára

Já jsem Drátkula.

Teď kčte jsem, toto místo bych hned velmi rád opustil. Ale je potřeba uvědomit si, co se vlastně děje čím dál častěji. Je mi to moc líto. Dostávám z toho strach. Kdyžbych byl člověk, tak bych se hned rozbrečel. Jvy spadlé stromy vyvrvané i s kořeny a ty spadané větve, no to je hrůza. Nevím, kdo za to může, ale já osobně si myslím, že lidé. Ničí přírodu. Nejsou to všichni, někteří tu přírodu chrání (ty mám moc rád). Tento hrad, kde právě jsem na výletě, ta cesta k němu byla přímo děsivá. Začala mezi začalamezi všemi seminariesty panovat poněkud smutná nálada a ticho. Smutno a ticho nebylo jen mezi lidmi, ale i mezi námi loutkami. Jsme sice na výletě, ale to smutno je. Je veliké. Sedím tu teď mezi stromy, přemýšlím. Mám takový zvláštní pocit. Za těch pár dní, co tu jsem, jsem ještě takový pocit neměl. Došel jsem k závěru, že i když je mi to moc líto a panuje tu smutno, tak vlastně je tu moc krásné. Jsem rád, že tu jsem. Opravdu.

Ančí

Nevím, jak dnes začít, když sedím v poníceném lese u zříceniny Rabštejna. Ale, jedno vim jistě, v tu středu loutky muselo být strašně. Pokácené stromy, hrad, který zde stojí staletí, je najednou také rozbít. Co lesní zvířátka? Brrrr! Ani na to nechci myslet, já vim je spousta lidí, co si myslí, že my loutky nemáme duši mysl. Však my jsme někdy moudřejší, než mnozí lidé. Já vim je těžké psát o sobě, ale já jako loutka vim chci říct, co cítím. Po Dni čumilů a Dni konverzací to konečně můžu sdělit. Tak do toho: Záchran na sobě pozorovat, že hloubám nad různými věcmi. Snážím se filozofovat. Někdy se někoho na něco opat. Správně, i loutky se mohou slydět. Po Dni čumilů jsem zjistil, že jsem také zvědavý. Do všeho bych nejraději štolral a všechno chtěl zkoušet. Při pohledu na rabštejnský les jsem si na sobě všiml také své vážnosti. Asi nejraději mám samotu, kdy můžu kde se mi v Chrudimí nejvíce líbí? Tak asi v divadle, budově muzea a na Všeobecné náměstí. Ani nevím proč zrovna na tomto náměstí? To bude asi tou důležitostí tohoto místa. Rád bych také řekl, že lidé jsou praššší. Například můj výrobce, jsem kluk, ale on mi říká Mláde. Prý je to hezké. Tak nevím, co si mám o loutkovodících myslet?

David

Rána do duše
prsty dotýkaná...

Samota a úzkost je u lidí i u loutek. Zacíti a uvidí tu jednu vadu na kráse, ale tu krásu nemyslím lidskou, ale krásu přírody. Tu a tam přijdou pohromy a přírodní katastrofy. Jak jim zabránit? Nikdo neví.
Loutka taky žije, ale ve vlastním světě. Nikdo neví, co si myslí, co jí říká srdce, co jí bolí. Teda ještě nějaké srdce má. NIKDO NEVÍ! Ale kdo jediný to ví, to je ona sama. Přišli jsme, viděli jsme, zhroutilí jsme se (trochu) hrůzou tou, co se všechno může stát.

Nikča

ILS Uzel

CHLUMEC nad CIDLINOU

Popředu-pozpátku Uzel povídám pohádku

Vyrovnat se

inscenačními výtvarnými prostředky s literaturou, která pracuje s černým humorem, absurdní situací a nonsensem nelze prvoplánově. Je mnohem silnější použít výtvarnou inscenační metaforu, která má vlastní jevištní životnost a jde vedle řečeného, nedobíhá a neilustruje. Má vlastní stavbu jevištních znaků. Jakékoliv prosté popisné otročké obkreslování textu je strašně málo. Z tohoto pohledu mi nejpříčinnější připadala sova v poslední hříčce když se tvářila jako něco, co překáží a nehrala jen nočního opeřence.

Irena Marečková

Diskuse

Všichni diskutující se shodli, že souboru by možná lépe vyhovovalo jiné téma, protože potenciál tam je. V souboru rostou dobré komičky, ale rádi bychom je viděli v něčem jiném, dospělejších. Soubor se hájil tím, že do jeho řad přišla ke třem zkušeným členkám řada nováčků a představení mělo sloužit spíše edukativním účelům, aby se na něm hodně naučily

a vyzkoušely si řadu věcí. Možná i proto se několika diskutujícím dramaturgická stavba představení jevila jako slepenec ze spousty nesourodých prvků, včetně výběru pohádek, zmatku v hereckých akcích, nevybudovaných situacích často bez pointy. Zřejmě to byl záměr pospojovat vše v jeden celek, ale divákům chyběl klíč. Scénografií byla vytýkána přílišná doslovnost, která chtěla zviditelňovat každý detail, což v nonsensových pohádkách působilo nevhodně. Možná, že inscenace byla pro soubor příliš velkým soustem. Namísto rozehrávání několika příběhů by asi bylo prospěšnější ubrat na kvantitě a soustředit se na kvalitu.

(kun)

Zvolené prostředky

Podle zprávy z krajské přehlídky působila inscenace v Hradci Králové jako kompaktní tvar, který dokázala skupina dospívajících dívek podat s energií a nadhledem. O důvodech, proč se v Chrudimí tolik nezadařilo, můžeme jen spekulovat. Pásmo pohádek a lidových textů působilo naopak spíše jako nesourodý celek, vztah mezi jednotlivými texty a důvod jejich řazení bychom hledali velmi těžko. Dojmem nesourodosti a nahodilosti působily i veškeré zvolené prostředky, od hudby přes výtvarné řešení scény a loutek až po herecké vyjádření. Situacím, ať ve vyprávěných příbězích, tak v rovinně zcizení, chyběly důslednější dramatická stavba i pointy. Mezi použitými znaky převažovaly popisné ilustrace, vázl temporytmus, projevu hráček chyběla potřebná nadsázka, která by ospravedlnila výběr textů, které jsou na první pohled „pod věk“ členů souboru.

Vzhledem k minimální divadelní zkušenosti části souboru lze ale předpokládat, že inscenace právě širokým spektrem použitých prostředků dobře splnila své pedagogické cíle. Dívky si vyzkoušely zacházení s různými typy loutek i různé možnosti hereckého projevu. Doufejme, že tyto zkušenosti zúročí ve své další práci.

Jakub Hulák

Nonsens v muzice

– tedy to krásné blbnutí s charakterem hudby - vlastně naznačujete super ohraná klavírní kaskáda, citace Jesus Christ Superstar v levé ruce a v pravé v tu chvíli dramatický souhrn kočičin, ale dál už se s tím, škoda, moc nepracuje.

Vratislav Šrámek

10

Moje pětka Jaroměř: Chudý a veselý.

Anekdotickou moralitku o ustaraném boháči a bezstarostném chudákově, který přišel o svou veselost, sotva se dostal k troše peněz, proměňuje jaroměřský soubor na groteskní drama o lakomci, odíraném chtivými dcerami, jenž jednoho dne (pro lakomce nepochopitelně) pohodí pytlík peněz vedle houslisty (předpokládám, že je chudý a šťastný, ale žádný výrazný znak toho ani onoho to nesděluje), ten upadne do rozpaků, komu má nalezené peníze vrátit (jeho povahu však peníze příliš nezmění) a otec ožebračený dcerami se rozhodne odejít s houslistou do světa (co mu také zbývá?). Těžiště zápletky je přeneseno od životního údělu boháče a chudáka k vztahu otce a dcer skrze peníze. Téma předlohy se mjí a sváří s tématem, jež sděluje děj inscenace. S maňásky hraji třinácti a až čtrnáctiletí děti sdělně, se smyslem pro humor a nadsázkou loutky. Houslista, hraný herečkou, stylizací a přesnější výraz postrádá.

Dojem - né

Loutkářská Chrudim (dále jen LCH) omlazuje. My, kteří jsme po léta platili za mladé, již jimi tak úplně nejsme a začíná se dostávat vytvářecí pocit, že by mladí měli začít platit za nás. A stalo se! Usedl jsem do pohodlné sedačky na malé scéně a byl rád, že si mě reflektor nevybral. Vybral si Huga a dobře udělal. Hugo to zvládl. Vzkázal těm, co jsou rádi, když věci, které znají, vypadají stejně jako včera, že rejghLCHfLCHLCHfJdkmcnL-CHVbbkuou ayxccgbbgbbbhik a že pouhé slovo přestává být pouhým slovem a stává se papírkem celého našeho života.

Jinak všechno při starém, což mě těší. Nejsm už totiž nejmladší a na změny jsou tady jiní, mladší.

11

Chroš

Uzel Chlumeck nad Cidlinou: Popředu-pozpátku povídám pohádku.

Inscenace čtyř nonsensových pohádek je založena na ilustrovaném vyprávění, jimž se pětice starších dívek

jakoby pře a trumfuje. Věřím, že ve chvíli, kdy čerstvá inscenace byla jen nahozenou skicou mohla fungovat jako osvěžující drobnička. Když lehkost zmizela a nahozené nápady se „propracovaly“, ukazuje se, že fixní inscenační základ příliš nosný není, a divák se ptá, zda tyto pohádky v této podobě nejsou pod věk těchto děvčát.

Krab Praha: Tučňákův výlet.

Další profesionální soubor hlavního programu amatérské přehlídky potvrdil trend dosavadních profesionálních produkcí LCH: dobrý standard řemesla, otázky kolem obsahu. Je příjemné sledovat napáditou detailní práci s čepicovitými loutkami tučňáků, zatímco herecký projev vlastním tělem zavání jistou afektovaností a hereckou machou. Tenounký příběh o tučňákově, který se ztratil a hledal cestu zpět na Jižní pól, slouží k navlečení desítek drobných obrázků a příhodček. Pro mne jako pro dospělého diváka je toho na tři čtvrtě hodiny poněkud málo. Ale pro děti kolem tří až čtyř let, kterým dělá potíže vnímat souvislý děj, v němž je třeba zaznamenat, pamatovat si a pochopit souvislosti

mezi motivy, příčinami a následky, vzdálenými pětáctičet minut (jež mateřské školy striktně vyžadují), je navlékání relativně nezávislých korálků možná jediná cesta. Obě herečky po ní kráčí s vkusem a svízně. Převážně verbální herecké vstupy jsou však vzhledem k nejmenším dětem, o nichž uvažujeme, problém.

Na holou Hořovice: Nádherný letní den.

Další z mnoha divadelních adaptací dadaisticko-absurdistických textů Daniela Charmsy je zejména v četných zpěvních číslech nabita energií čtrnácti mladých herců. Právě díky ní je to pojetí zemité, syrové, silné, zatímco v loutkových partech, jež tvoří 5-10% inscenace, se charakter proměňuje spíše v humornou grotesku. Soubor Charmsovy texty nezachová

vává v jejich původní epické podobě, ale převádí je do rozehraných divadelních situací a názorným předváděním je zkonkrétňuje. Při převodu absurdní hořké grotesky z literatury do akcí mizí chvěvavá ambivalentnost jejich významů, mnohdy se však i ztrácejí pointy. Důležitou otázkou pro mne zůstává i lokalizace dění kulisu návisi s nízkým domkem a dřevěným plotem. Nejen proto, že Charmsovy texty mají svým myšlením, topografií a konkrétními motivy výrazně městský charakter, ale už pro sám fakt úzkého vymezení prostředí jediného místa pro veškeré dění.

Divadélko Kuba Pížeň: Mňam pohádky.

Dano, Petře, promiňte, už mne ten maraton zmáhá, „Mňamky“ jsem už viděl a výjimečná hodina volna mi přišla velmi vhod. A vy, paní Maděričová se svým Metfelcem (jehož jsem už taktéž viděl), jste se kryla nejdřív s rozborovým seminářem a pak s diskusí o LCH.

Luděk Richter

PROSTĚ NECO KRESAT NA OČI DIVÁKŮ

Seminář A

Byl jsem vyzván, abych popsal svůj příběh seminaristy.

Práce u Ludka Richtera probíhá tak, že člověk předloží před plénum svůj scénář, námět, předlohu, a seminaristé mu jeho dílo rozeberou, přeorají, rozmělní za účelem hledání souvislostí. Kdo? Co? Jak?

Proč? Komu? K vůli čemu? A pak člověka zanechají s třesící hlavou plnou myšlenek a čekají na výsledek, co z toho vzejde.

Tak i já po několikaletém zařazení u Ludka na semináři jsem vzal pohádku K. J. Erbena, zasedl ke stolu a zkoumal „Co skrývá text“ a hledal cestu „Od pohádky k pohádce“ (publikace Ludka Richtera - velmi doporučujeme všem inscenátorům – pozn. Valderonu), vybíral vše podstatné, dle mého, až na samou dřev. Zjistil jsem, že v této podobě má text hlavu i patu a vše se mi skládá v jednotlivé obrazy. Potom už stačilo pár škrtnů, výplní, škrtnů... Jak jednoduché, že?

Ruda Krause

(Ruda není tajným agentem Valderonu, nicméně bonbón si vzal)

Seminář T

Sešli se v 8.30. Skoro všichni. A všichni téměř svěží. Až na výjimky. Opustili cvičební místnost a vydali se pracovat do parku. Cestou si šlehli krátký skeč ve stylu „theatre invisible“. Na přechodu pro chodce.

Pak běhali po místnosti. Zmateně jako pitomci. Zastavili se a udělali několik přesných pohybů. Líbilo se jim to.

V parku si zkoušeli, jak se hraje ve trojici a jak se respektuje partner na scéně. Před polednem začalo být hor-

ko, a tak se vrátili do muzea a pokračovali v práci na „DOBĚ PLAS-TOVÉ“. Měli pocit, že jim hoří koudel u... Ale jinak jim bylo spolu dobře. V jednu odpo už byli unavení, a tak šli na oběd.

Agent MIM

Seminář L

V 8.30 jsme se všichni sešli. Započali jsme nečekaně dechovou rozcvičkou, pak jsme pokračovali oblíbeným citoslovcovým orchestrem. Pořádně jsme si rozcvíčili mluvidla na jazykolamech. A mohli jsme začít hrát... Každý jsme si vzali své loutky a na krátké scéně jsme se snažili přehazovat hlasy z mužského na ženský. Od Hanky máme zakázáno karikovat hlas, a tak se z nás pomocí resonance našich dutin stávají malé děti, staří lidé, protivní sňatkoví podvodníci, páni Novák a Nový, hodné sudičky... A ještě prásknu to, jak říkala Hanka: „Agente Tačude, představení bude.“ A já říkám: „Tříkrát hurá naší lektorce!“

Agent Tačud

Seminář Z

Nejdřív jsme dotvářeli masky a korálkovali. Potom jsme šli ven a tam jsme hráli šneka a hadí zamotanou. Potom jsme vevnitř poslouchali příběh a dělali leopardí zkoušky. Potom jsme si tetovali nohy hennou. Moc se mi to líbilo.

ýnjat tnega

Seminář P

Včera někteří vstávali brzo ráno, konkrétně v 7:45, aby seběhli pro lipové dřevo ležící u parčíku. Zrodil se totiž nápad na velkou marionetu. Hned jak jsme se v 8:30 sešli ve třídě, začali jsme dodělávat tělíčka a hlavičky, také jsme zkusili malovat obličej a šít oblečky. Elektrickou pilou jsme uřízli části na velkou marionetu a dali jí hrubý tvar. Po semináři jsme šli hromadně na oběd a na pokec do Dalibora. Dnešek byl bez úrazu...pohoda ☺

Bigy

12

Seminář J

Loutky dokončeny. Teda snad už všechny (že, Lukáši). Byl dohodnut přibližný scénář k závěrečnému představení – ne všichni mají rádi krváky, tak se bude umírat minimálně a vkusně ☺ Seminaristé si konečně cvičili své etudy a pak vyrazili do města na doplnění materiálu a snažili se sehnat vafečky v látkách, čímž zcela vyvedli z míry zdejší prodavačky (ach ta paměť, Evo...). Pak následovala krátká návštěva lahudek a cukrárny pak opět cvičení etud. Asi půl hodiny se řešilo, kdo je Mášenka, ale nevyřešilo se.

S pozdravem Vaše tajemná Mášenka

PS: Lea bere úplatky (v podobě sladkých zákusků) – a ráda.

Králíček pana Kabááta (Seminář S) FOTO: IVO MÍČKAL

LOV SLOV – návštěva semináře S

Slovo. Slo-vó, slovoslovo, slooó-vo, SLO-vo, __slovo, slovoóó, slo-ó-vo, auieuuae. Voicebandové zpracování slova SLOVO mě uvítalo, když jsem se vplížil mezi S-seminaristy.

Zvuk slova – orchestr slov, zvuková stránka slova, rytmus, tón, hlasitost, gradace, ztišení. Dirigent – Blanka Luňáková řídí svůj orchestr až do závěrečného post-ladění. A teď mají skupinky zpracovat stejným způsobem i své vlastní básně, které složili seminaristé v průběhu dne. Jo, dnes je to hlavně o zvuku, ale užili si v průběhu dnu mnohem víc. Úkol zadán, lektorky mají chvíli pro mě.

„Tady máme VŠECHNO“, chlubí se Blanka, „zažili jsme se slovy meditace, relaxace, asociace, víme jak slova chutnají, voní, jak jdou rozebrat a skládat, zpracovávali jsme je pohybem, výtvarně, scénicky, vznikly i loutky, protože jsme je potřebovali.“ Ostatně, to si chválí i seminaristé, k výtvarnému zpracování tu mají díky Máše Černíkové dost podnětů, hnací síly i materiálu. Jsou tvořiví, neboť musejí, co by tu jinak dělali. Včera pracovali dlouho samostatně, každý měl text - vzpomínku z dětství inspirovanou slovem RUKÁV, „najal“ si herce a vytvářeli minipředstavení. Ale nebyli úplně nadšeni. Někteří ani moc nechtějí hrát, raději nalézají cosi ve slovech, nechají se okouzlit a inspirovat a pak rádi píšou. Chtějí být více spolu, chtějí mnohost, vzájemnou inspiraci, různé pohledy, úkoly. Třináct seminaristů se potýká hrdinně se všemi dábelkými zadáními dvojice lektorek. Nápadů je stále dost, asi ani nedojde na vše. Něco uvidíme v pátek. Před odchodem stihnu ještě jednu báseň, spojení kopulační a populační exploze blízkých příbuzných s pohádkou o řepě vypadá zajímavě. Mimochodem, víte, co je noucha? Moucha bez jedné nožičky.

frk

13

Seminář F – Fotokomiks

Sešli jsme se jako vždy pozdě. S pohodovým klidem jsme se nasnídali a pomaloučku začali něco dělat. Teda, moc jsme toho neudělali, jako vždy ☺. Všichni jsme měli už naocenený svůj komiks a dneska jsme je dávali dohromady, aby měly hlavu a patu. Největší zážitek dne byl, když k nám přišel fotograf. Náš úžasný, bláznivý lektor Jirka Jelinek se vrátil do dětství, choval se jako puberták; u chlapů je známo, že se furt chovají jako malé děti, ale Jirka nás vždy překvapí. Velké díky patří Tomášovi a Martinovi (Hany) za to, že se vyznají v PC. Nebyť nich, náš komiks by nevnikl.

Holky z kouzelný školky

PŘEČTĚTE NECO K PÍSÁT NA OČEMO PÁPĚ

diskuse o... LCH

Organizátoři LCH (z Chrudimské besedy i z NIPOS ARTAMA) včera pozdě večer diskutovali s účastníky LCH o festivalu samém. Okruhy předložené k debatě byly následující: organizace festivalu, jeho náplň a účast profesionálů a poloprofesionálů v soutěži.

1. ORGANIZACE

Problém s přihlašovaním do semináře. Letos byl pozdě k dispozici Vykřičník, takže v den, kdy vyšel program a semináře na internetu a bylo možné se přihlásit, neměli uchazeči čas na rozhodování. Navíc objednávací systém nefungoval dobře, občas nedostali ti, kteří si vybrali seminář a zaplatili za něj, potvrzení o zaplacení a zařazení do semináře. Jsou znevýhodněni ti, kteří nemají přístup na internet. Na druhou stranu je to nejpohodlnější způsob a lze zavolat do ARTAMY Štěpánovi Filčíkovi, aby zájemce přihlásil (což v několika případech letos udělal). Leecos lze řešit telefonicky s Chrudimskou besedou, což několik lidí udělalo a zkušenosti s tím mají dobré i horší. Navrhované řešení: vyvést program a semináře na web, 5 dní počkat a pak teprve spustit objednávací systém, aby měli zájemci o semináře čas na rozmyšlenou. Zveřejnění programu a seminářů na webu by mělo časově kryt s distribucí Vykřičníku. Důležité je datum vyvěšení: mělo by to být co nejdříve, nejlépe

1. května. Spousta lidí si totiž bere na LCH dovolenou a měli by mít čas zjistit, jestli se dostanou do semináře. Doba, po které se rezervace zamluveného místa v semináři ruší, je 5 dní a to je málo – někdy třeba nestihnou dojet peníze poslané příkazem z banky. Organizátoři: omezení ale být musí, aby se v červnu nezjistilo, že si několik lidí rezervovalo místo, nezaplátilo a nepřijedou a seminář není naplněný. Nervozita při objednávaní seminářů ale bude stejně trvat, protože zájem o LCH je velký a neustále roste, jenže z kapacitních důvodů není možné nabízet více než 13 seminářů pro cca 170 lidí.

Problém s lístky. Ti, co si koupili permanentku na celou Chrudim (a nejsou v žádném semináři, jen chodí na představení) si sice tuto možnost velmi pochvalují, ale zároveň jim vadí, že nemají číslo sedadla alespoň tam, kde to jde (malý sál, velký sál). Bez čísla musí na představení o 20 minut dříve, aby si zajistili sezení. Problém

s číslováním vstupenek je ale kvůli seminaristům, kteří mají lístky na hlavní program automaticky a přitom nechodí na všechno, a to by pak byla škoda míst. Také vadí, že nejsou značená sedadla pro porotce (jako je zvykem na všech festivalech) a ti pak nedůstojně bloumají sálem.

Nepřehledná programová brožura. Není jasný klíč k řazení souborů. Možná by to přístě vyřešil praktický souhrnný program, který by byl součástí brožury. Naopak je přehledný červecobílý program.

Křížení. Kdo si koupil lístek na včerejší představení Větřelce, nedostal se buď na diskusi o představeních nebo na diskusi o LCH. Důvod křížení: některé inscenace se dojednaly později a tak se stalo, že se časy překryly.

Prostor MASH. OLT scéna. Nahradil velký sál v Husovce, tím pádem je kapacitou blíž zájmu diváků a všem se líbí. Jediná připomínka: mohla by být trochu lepší elevace.

2. NÁPLŇ LCH

Málo lístků. K dispozici jsou velké a malé sál a MED. Jedno představení je nutné pro veřejnost, druhé pro veřejnost a pro seminaristy a třetí výhradně pro seminaristy. Z toho důvodu nelze dále semináře rozšiřovat, protože soubory, které přijdou na Chrudim, chtějí také na představení. Výhrada zástupce souboru, který postoupil a využil možnost pobýt na LCH po celou dobu festivalu: dozvěděli jsme se pozdě, že pojedeme a nezbyly na nás vstupenky, ani místo v seminářích. Tak k čemu nám to je? Úvahy o řešení: není možné přidávat představení, soubory to nezvládnou a bude to na úkor kvality. Počet dní festivalu také není dobré zvyšovat, vloni se to zkusilo a bylo to únavné. Nebo jsou jiné cesty? Mají si třeba seminaristé objednávat i lístky a ne je získat automaticky? A ti, co přijdou dřív, si namelou víc vstupenek? Nebo lidé typu C (pernamentkoví, třeba Pepa Brůček) mají částečně chodit na dopolední představení pro veřejnost a ulehčit odpolední kapacitě? Nebo mají být některé semináře odpoledne? Námitka: odpoledne jsou frekventantí unavení, zvláště v horku a nesoustředí se. Š. Filčík: Nedávám tomu šanci, ale slibuju, že to promyslím.

Obsazování seminářů jedním souborem. Problém –nácietych, měla by si to ohlídat už jejich vedoucí, aby se rozdělily do více seminářů. Jinak se shluknou do velké skupiny, ke které tvoří zbylé děti přívěsky a nepracuje se pak s nimi dobře. Navíc nepoznají práci s novými lidmi. Řešení: Dát do pravidel, že víc než tři děti ze souboru v semináři být nemohou? To se ale přes počítačové objednávky ohlídat nedá. A neměli by organizátoři přidat ještě jeden seminář pro –náciety? Někteří lektori totiž požadují, aby se děti a dospělí nesměšovali do jedné skupiny, protože pak se hůře pracuje.

Nové semináře. Monitorovat zájem účastníků o typy seminářů. Štěpán Filčík: To dělám, minule byla požádána po semináři rodičů s dětmi a letos běží.

Ukázky práce seminářů. Přesunuly se v pátek na 9 hodinu. Lektori: Dejte vědět dopředu, že ztratíme poslední den na práci. Proč nemohou být ukázky, které nepotřebují tmu, během Loutkářské pouti?

3. PROFÍCI VERSUS AMATÉŘI

Snad neřešitelné určit, kdo je profesionál, poloprofesionál a amatér. Ale dělit se to musí kvůli praktickému dopadu. Amatéri mají trauma, pokud vedle nich hrají a vyhrávají už na krajských přehlídkách lidí, kteří mají náskok díky zázemí odborné školy a vysoko převyšují skutečné amatéry ve formě i řemesle. Navíc na LCH a podobné podniky jdou peníze určené na amatérskou tvorbu; pokud se to bude směřovat, může se stát, že se budou i peníze házet do jednoho rance a je skoro jisté, že profíci, kteří v tom umí lépe chodit, amatéry převálčí. Dále: poloprofesionálové vítězí v krajských přehlídkách a mohlo by se stát, že by časem amatéry na LCH vytěsnil, a to nelze dopustit. Je třeba propozicemi dát vědět porotám v nižších kolech, jak s tímto fenoménem pracovat.

Naproti tomu: zájem o účast na LCH mají prof. a poloprof., kteří vzešli z amatérů a mají Chrudim rádi a chtějí tu hrát, přitom jim nejde o soutěž (třeba Jiří Jelínek, Jakub Vašíček). Zájem mají ale o diskusi. A na LCH je báječný prostor, kde se všichni mohou potkat, profíci s amatéry, staří s mladými, není to zarputilý boj o ceny a postup na Hronov, všichni se vzájemně inspirují a byla by škoda, kdyby z toho byl někdo vyřazen. Navíc když se jedná o dobrá představení, všichni je rádi uvidí. Možnosti řešení: Je otázka, jestli má ještě OLT scéna smysl. Pochopitelná je snaha dostat na LCH typ tradičního divadla, ale je to přece jen druhá liga. A občas nemá s tradičním divadlem nic do činění. Bylo by možné nahradit tuto scénu scénou

pro profesionály a poloprofesionály, pokud ovšem budou chtít hrát za stejných podmínek jako amatéři, tedy bez honoráře. A po hlavní diskusi k soutěžním představením by mohla být diskuse o těchto inspirativních hostech, kteří mají zájem o názory publika. Soubory by se mohly hlásit nebo by je mohli různí odborníci organizátorům doporučovat – v obou případech by si organizátoři na základě doporučení ověřili, zda představení stojí za to. Nebo by se takové soubory mohly představit na krajských přehlídkách a tamní porota by je rovněž mohla doporučit.

ZÁVĚREM: podněty z diskuse se bude zabývat festivalová a odborná rada LCH a prakticky by se měly projevit v práci organizátorů festivalu. Pokud má někdo další připomínky, může je do září směřovat do NIPOS

ARTAMA.
Zapsala Petra Kosová

14

Přelet nad loutkářským hnízdem 2008

již za 126 dnů !!!

Přelet nad loutkářským hnízdem je od počátku koncipován jako národní přehlídka nejinspiračnějších inscenací českých a moravských loutkových divadel, skupin a souborů a zároveň i jako nabídka jejich špičkové produkce nejen českým, ale i zahraničním návštěvníkům a zájemcům.

Letošní Přelet nad loutkářským hnízdem se bude stejně jako v posledních letech znovu konat v pražském Divadle Minor ve dnech 31. 10.- 2. 11. 2008 ve všech prostorách tohoto divadla.

Kromě lety prověřené koncepce účasti toho nejlepšího, co v oblasti českého loutkového divadla (profesionálního i amatérského) za poslední rok vzniklo, bude součástí této oborové přehlídky i mezinárodní seminář na téma „Loutkové divadlo napříč generacemi – I.část – loutkové divadlo pro dospělé“.

Stalo se již téměř tradicí, že je součástí Přeletu i vystoupení zahraničního loutkáře (v minulých letech to byli Ivan Martinka, Michael Vogel a Eric Bass), letos byl pozván významný německý loutkář Frank Soehnle s inscenací salto.lamento. Jeho sólové vystoupení mohli v uplynulých měsících obdivovat diváci na festivalech v Německu, Dánsku i Polsku a věříme, že jeho pozoruhodná práce s loutkou bude inspirací i pro české loutkáře.

Další informace na jdete na www.prelet.cz

15

PROŠTE NECO KRESAT NA OČIMA PUPPETA

STREPTOKOKpit

bullwahn

Tak tohle je
Hugovi
náhony vzdáleno

Trčíme tu
už dvě hodiny.
Konečně fotograf
z bullwahu.

Jsme slavnější
než Ježíš.
Sedíme po vodě

